

ZINU, VARU, DARU

Jauniešu sleja

Vasara...Daudziem tā saistās ar atpūtu, tomēr dažiem vasara paiet darbā. Tā ir lieliska iespēja kā pārbaudīt un likt lietā savas spējas un prasmes. Daudzi arī paspēj apvienot gan atpūtu, gan darbu.

Kā zināms, jauniešiem ir daudz enerģijas, liels dzīves spars un vēlme visu ātri un kvalitatīvi izdarīt, tieši tāpēc viņi ir laipni gaidīti biržā.

Visiem patīk atrasties tīrā vidē, taču paši vien neveicinām to, lai

apkārtnē būtu sakārtota, pateicoties biržas piedāvātajam darbam, ir prieks redzēt, ka jaunieši strādā sabiedrības labā. Malači!!!

K. Cirse

Viedokļu salīdzināšana

■ Kā Jūs domājat, ko no sava darba iegūst nodarbinātie jaunieši?

A. Jegorova:

Audzina atbildības sajūtu, veido sapratni par nodarbinātības organizēšanu Kalupes pašvaldībā, iepazīstas ar darba drošības un aizsardzības pamatiem. Apgūst prasmes elementārās lietās remontdarbos un labiekārtošanā. Pašrealizācija – nopelnīt naudiņu,

L.Liepiņa:

Iegūst pirmo darba pieredzi. Iemācās strādāt kolektīvā, kas sastāv no dažādu vecuma un rakstura cilvēkiem. Pārliecību par saviem spēkiem. Ierakstu CV par darba pieredzi, kas mūsdienās ir tik svarīga!

■ Ko Tu ieguvi, strādājot algotu darbu? Vai Tev tas patika?

Aldis:

Ieguvu naudu, pieredzi, prasmi sadarboties ar citiem. Darbs patika atkarībā no iedotā uzdevuma, bija prieks apzināties, ka pēc tā saņemšu algu. Manā vecumā ir grūti atrast tādu darbu, kas būtu pienācīgi atalgot.

Karolīna:

Man ir liels prieks, ka pieteicos šim darbam, jo ieguvu pašu svarīgāko – pieredzi. Iemācījos saprasties ar darba biedriem, tas bija salīdzinoši viegli, jo es visu pazīstu, tomēr dažkārt bija kādas nianse, kurās vajadzēja atrast kompromisu. Prieks bija saņemt naudu! Pašas nopelnītu naudu!

Statistika Kalupes pagastā

Pieteikušies – 22

Strādājošie – 13:

No tiem: jūnijā-jūlijā – 6, pusslodze – 2

Jūlijā-augustā – 7, pusslodze – 2

Intervija ar Kalupes pagastā strādājošajiem jauniešiem

1. Kur Tu strādā?
2. Vai Tev patīk savs darbs?
3. Vai Tev ir bijusi darba pieredze?
4. Kā Tu domā, vai tāda iespēja ir vajadzīga jauniešiem, kas vēl nav pilngadīgi? Kāpēc?
5. Vai Tu domā strādāt nākamgad?

Info:

Vārds, uzvārds – Arturs Aleksejevs

Vecums – 16

1. Skolas remontdarbs.
2. Jā, jo esmu pieradis strādāt šāda veida darbus.
3. Jā, mazliet ir, strādājot lielajās saimniecībās.
4. Tā ir noderīga pieredze un arī jauniešiem ir iespēja nopelnīt savu naudu, nevis prasīt no vecākiem.
5. Pagaidām domāju strādāt nākamgad, jo darbu tagad ir diezgan grūti atrast.

Info:

Vārds, uzvārds – Zanda Meškovska

Vecums – 17

1. Sabiedrības labā, pārsvarā skolas teritorijā vai skolas telpās.
2. Tas ir atkarībā no tā kāds tas darbs ir un kādi ir laikapstākļi.
3. Jā, pagājušo gadu arī strādāju šī paša profila darbu.
4. Šis darbs mums palīdz mācīties, uzņemties atbildību, iemāca darba mīlestību, sagatavo patstāvīgai dzīvei. Ar katru gadu pieaug pieprasījums vasaras darbos. Manuprāt, vajadzētu nodrošināt vairāk darbavietu un dažādās sfērās, jo strādāt gribētāju skaits ir trīs reizes lielāks nekā darbavietu skaits. Šis projekts ir vienreizējs tādā ziņā, ka ļauj bērniem nopelnīt, nevis nelietderīgi izmantot savu laiku. Tas palīdz cienīt citu darbu, jo paši saprot, cik tas ir grūti, palīdz saprast naudas vērtību, jo zina, cik tā grūti nāk.
5. Nākamgad šī iespēja man būs liegta, jo būšu jau pilngadīga.

Info:

Vārds, uzvārds – Liene Grigorjeva

Vecums – 17

1. Strādāju Kalupes pagastā.
2. Iesākumā bija grūti, bet ar laiku pieradu.
3. Algota darba – nē.
4. Domāju, ka noteikti, jo viņi jau pirms laika sāk gatavoties patstāvīgai dzīvei.
5. Šogad sanāk pirmais un pēdējais tāda veida darbs, jo es palieku pilngadīga.

Express intervija - Expressis

Kā Tu domā, vai jauniešiem, kas vēl nav sasnieguši astoņpadsmit gadu vecumu, ir vajadzīga iespēja strādāt algotu darbu?

Kristīne:

Manuprāt, tā ir lieliska iespēja!!! Kāpēc? Jo jaunieši strādājot daudz ko saprot, iegūst pieredzi...Saprot, ka nauda ir jānopelna, tā nekrīt no gaisa!

Nadežda:

Jā, tā ir laba iespēja. Jauniešiem tas jāizmanto, jo vēlāk – pieaugušo pasaulē – tas noderēs. Es runāju par pieredzi! Bet nauda... Tā tikai nostiprina jauniešu mērķtiecību strādāt, nopelnīt naudu paša spēkiem.

Jekaterina:

Jā, jo šādas iespējas jāizmanto, kamēr vien tās tiek piedāvātas. Pati neesmu strādājusi algotu darbu, bet citi, kuri strādā, saka, ka tas nav tik grūti un nekad nevajag atteikties no šādas iespējas!

Simona:

Jā, noteikti! Tā ir lieliska iespēja, kā nopelnīt naudu darbā, kurā neprasa īpašu pieredzi un zināšanas! Ir jāizmanto šāda iespēja, jo nauda arī nav mazsvarīga.

Materiālu sagatavoja K.Cirse un O.Golubeva

Mēs lepojamies ar to, ka dzīvojam laukos!

Laikā no 11.07 līdz 17.07 Madonas rajona Barkavas pagastā norisinājās nometne „Lauki – manas mājas”, kurā arī piedalījās mūsu pagasta jaunieši. Lai uzzinātu, kā viņiem tur gāja, devos pie **Baibas Vingres un Dāvja Liepiņa**.

Kādā veidā jums bija iespēja piedalīties šajā nometnē?

Baiba: Šo nometni rīkoja Jauno zemnieku klubs (JZK) ar zemkopības ministrijas (ZM) atbalstu. Bija jāatbild uz anketas jautājumiem un tad notika atlasē konkurss.

Dāvis: No mūsu pagasta vairāki jaunieši aizpildīja šo anketu.

Ar ko jūs nodarbojāties visas nometnes laikā? Man pirmās asociācijas radās – es->zeme->darbs, darbs, darbs... Vai arī tas ir tikai stereotips?

B: Tas ir stereotips! Mēs, protams, iepazīnām saimniecības. Apmeklējām ne tikai ražotājsaimniecības, zemkopības, lopkopības saimniecības, tūrisma saimniecības, bet arī Aiviekstes HES, Kalsnavas dendrāriju, saldējuma ražotni. Vakarā visu iegūto informāciju kopīgi izspēlējām skečos. Dienā iegūto informāciju pārvērtām atrakcijās.

D: Braukājām pa zemnieku saimniecībām. Protams, bija arī nakts un dienas trases, pirmo reizi pamēģināju darboties keramiķa darbnīcā – virpoju krūzi. Mācījāmies breikot (puīši), kopīgi mācījāmies arī citas modernas dejas- salsu „regetonu, īru dejas.

Kādi spilgtākie un patīkamākie iespaidi palikuši atmiņā?

B: Viennozīmīgi nakts trase! Kad mēs, komanda, visi kopīgi sadarbojoties, izgājām dažādus pārbaudījumus. Tas patiešām vienmēr paliks atmiņā!

D: Nakts trasīte! Jaunie draugi. Nakts izklaides. Ļoti draudzīgais un vienotais kolektīvs, no kura negribēja šķirties neviens no mums.

Tavuprāt, laukos var nodarboties tikai ar zemkopību vai ir arī citas iespējas?

B: Iecienīts ir arī lauku tūrisms, piemēram – pilsētniekam patīk atpūta ekoloģiskā vidē, viņi ir noguruši no pilsētas

piesārņotības. Tā ir lieliska iespēja nopelnīt.

D: Biškopība. Attīstot mehanizēto mūsdienu pasauli būs nepieciešami arī cilvēki ar labām zināšanām tehnikā, datortehnoloģijās.

Dāvis un Baiba nometnes noslēguma dienā

Vai Tu turpmāk nākotnē arī piedalītos šāda veida nometnēs, pasākumos?

B: Viennozīmīgi! Es gribētu būt tādas nometnes vadītāja!

D: Jā, šī nometne man ļoti iepatikās. Domāju arī nākamgad tai pieteikties. Ceru, ka mani pieņems. Turiet īkšķus! 18.augustā Dobeles rajonā Apguldē notika grandiozs noslēguma pasākums ar Zemkopības ministra piedalīšanos.

Kas jauns, Tavuprāt, būtu vajadzīgs mūsu pagastā?

B: Jauniešiem ir ļoti lielas iespējas un, ja pievienotu arī nedaudz radoša gara, tad viņi paši varētu radīt sev ko jaunu!

D: Varbūt vajadzīgas vasaras nometnes un jaunas, jauniešiem interesējošas darba vietas, kur strādāt pēc izglītības iegūšanas.

Ko Tu novēlētu, ieteiktu visiem lasītājiem?

B: Kaut reizi mūžā pabūt tādā nometnē! ☺

D: Novēlu būt aktīviem, nākošgad pieteikties uz šo nometni un izbaudīt kaut ko jauku, kā tas izdevās man!

Prieks par savējiem! ☺
Interviju veidoja L.Liepiņa

„Cilvēka kājām jāatrodas savā zemē, bet acīm jāpārskata pasaule.”

/D. Santajana/

16.-18.jūlijā mūsu pagasta dejotāji piedalījās festivālā „BALTICA - 2007”, kurš šogad norisinājās Igaunijā.

Izbraucot agri no rīta 16.jūlijā un ceļā pavadot vairākas stundas, mēs laimīgi šķērsojām robežu un pēcpusdienā iebraucām pilsētā –Vijlandi, kur notika mūsu pirmā uzstāšanās. Koncertā piedalījās Lietuvas, Latvijas un Igaunijas kolektīvi. Šādi koncerti visā Igaunijā notika nedēļas garumā lielākajās Igaunijas pilsētās. Festivāls „BALTICA 2007” katru gadu notiek kādā no Baltijas valstīm. Atskatoties uz mūsu kolektīva un kolektīva „Līksmīte”(kas brauca kopā (*Kalupes jauniešu deju kolektīvs atpūtā*)

ar mums) sniegumu, varu droši apgalvot, ka mūsu priekšnesumi bija daudz iespaidīgāki nekā kaimiņvalstu kolektīvu uzstāšanās un savu valsti pārstāvējām godam. Vakarā, kad bijām iekārtojušies mums paredzētajās naktsmītnēs, gids mūs aizveda uz pilsētas pilsdrupām. Mums bija iespēja aplūkot Vijlandes pilsdrupas, kuras ir lielākās un iespaidīgākās visā Baltijā, pasakainos dabas skatus, senatnīgo baznīcu un tautas varoņu skulptūras.

Otrajā dienā, jau agri no rīta, mēs devāmies uz nākamo pilsētu – Karksi - Nuia , kur bija paredzēts festivāla noslēguma koncerts un pieņemšana pie pilsētas mēra. Lai gan ārā vadīja neizturams karstums, skatītāju bija daudz, mūsu dejotāji parādīja sevi no labākās puses. Pēc koncerta mūsu ceļš veda uz senām pilsdrupām, kurās atrodas baznīca , kas ievērojama ar to, ka ir sašķiebusies, tāpat kā Pizas tornis Itālijā. Tālāk vakara gaitā mūs sagaidīja vizīte pie pilsētas mēra kundzes, kur tika izteikta atzinība visiem vadītājiem par to, ka mērojuši šo garo ceļu un sagatavojuši tik vienreizējus priekšnesumus. Turpinājumā tika dejas tradicionālās igauņu dejas, kurās soli iemēģināja arī daži mūsu kolektīva dejotāji un cienājāmies ar igauņu nacionālajiem pīrāgiem ar pildījumu.

Kā zināms, valoda un kultūra ir tā, kas velk nepārkāpjamu burvju loku ap katru valsti, katru tautu, tāpēc trešajā dienā apskatījām Igaunijas galvaspilsētu Tallinu, lai vairāk uzzinātu par šīs valsts kultūru un vēsturi. Apmeklējot vecpilsētu, dažbrīd likās, ka esam nokļuvuši 13. - 17.gs, jo uz ielām visur staigāja cilvēki dažādu

laikmetu apģērbos, piedāvāja nogaršot karameles, medu un cits gardumus, šāva ar loku mērķī. Klausījāmies ģīda stāstījumu par pilsētas vēsturi un leģendas par Jaunavu torni, kurā vecāki ieslodzīja nepaklausīgas meitas, Resno Margaritu , bruņiniekiem un igauņu varoni - Kalivepoegu . Tallina ir burvīga pilsēta ar tikai sev raksturīgu arhitektūru un vēsturi, kaut gan Igaunijai un Latvijai ir bijusi līdzīga vēsture –tomēr abas galvaspilsētas var pastāstīt savu - pavisam dažādo vēsturi. Aplūkojām Tallinas vecpilsētu, nocietinājumus, pieminekļus, dziesmu svētku parku, parlamenta ēku, baznīcas, muzejus un iegriezāmiem neskaitāmajos veikalīņos. Atceļā uz mājām bijām pie jūras, pie augstākās klints un augstākā ūdenskrituma Baltijā.

Dejotāju atsauksmes un izjūtas par braucienu bija visdažādākās: vienam patika pilsdrupas Viljandi, otram Tallina, trešajam koncerti un uzņemšana, bet kādu citu atkal vilināja dabasskati vai izgaismotās strūklakas, kas mums asociējas ar neaizmirstamiem notikumiem.

Lielu paldies visu dejotāju vārdā sakām Kalupes pagastam un saviem vecākiem , kas mūs atbalstīja materiāli, un kolektīva vadītājam, kura mūs gan uzslavēja par labi nodejotajām dejām, gan bāra par nedarbiem.

Zenta Mauriņa reiz teikusi: „Ģēnijs ir tas, kas caur savu tautu pieder pasaulei.” Lasot šos vārdus, man brīžam šķiet, ka mēs visi esam ģēniji, kas caur savu tautu – savas tautas tradīcijām, kultūru, tautas bagātībām, latviešu tautas dejām - piederam pasaulei, un vienlaikus saglabājam savu latvisko identitāti.

Materiālu veidoja Z.Meškovska